

Kracht voor elke dag. Bijbels dagboek 2005.

2004, Uitgeverij De Vuurbaak, Barneveld

ISBN 90 5560 278 7

Bijdragen Kees van Dusseldorp

1-14 mei 2005

zondag 1 mei

LEZEN: Matteus 4:12-17; 23

En Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk. Matteüs 4:23

het evangelie van het Koninkrijk

Met deze term vat Matteüs het onderwijs van de Here Jezus samen. 'Het Koninkrijk der hemelen' is voor ons een bekende uitdrukking. Ook voor de joden was het geen onbekend woord. Zij verwachtten een hemels rijk, dat alle aardse koninkrijken overbodig maakt. De profeten hebben dat rijk aangekondigd als een eeuwige tijd waarin de gelovigen mogen leven 'in de sfeer van God'. Zo zou je het Koninkrijk kunnen omschrijven: Je leeft in de directe nabijheid van de Here. Je weet je in Gods genade aangenomen. Je hart en je leven zijn tot rust gekomen bij je Verlosser. Niets of niemand kan die vrede meer verbreken. Dat is leven 'in de sfeer van God'. Je leeft in het gebied waar de hemel de toon aan geeft, waar Gods goedheid en macht de stemming bepaalt. Dat is Koninkrijk der hemelen. Het is geen wonder dat Matteüs dit het 'evangelie', het goede nieuws noemt.

Johannes de Doper was de eerste die mocht zeggen: 'Bekeert u, want het Koninkrijk is nabij gekomen.' De Here Jezus neemt die aankondiging letterlijk over aan het begin van zijn optreden. Hij vertelt wat dat Koninkrijk inhoudt. Hij laat door zijn wonderen ook zien, hoe heilzaam en heilrijk het Koninkrijk is. Hij vertelt hoe je dit Koninkrijk hier op aarde al kunt ingaan, namelijk door Hem te erkennen als je Heer en Heiland. Dat gaat niet automatisch. Jezus' Koninkrijk is immers niet van deze wereld. Daarom gaat de toezegging gepaard met de oproep tot bekering. Berouw, boete en inkeer zijn voor een mens noodzakelijk om in de sfeer van God te kunnen leven.

Hoe lijkt het je, om in Gods Koninkrijk te leven?

Zingen: Psalm 72:2 – 72:2

maandag 2 mei

LEZEN: Matteüs 4:23-5:2

Toen Hij nu de scharen zag, ging Hij de berg op en nadat Hij Zich had nedergezet, kwamen zijn discipelen tot Hem. En Hij opende zijn mond en leerde hen. Matteüs 5:1-2

de bergrede

Er was eens een groep mensen. Zij kenden God wel, maar de Here Jezus niet. Maar ze hoorden van Hem. Kennissen en familieleden spraken over Hem. Steeds indringender kwamen de verhalen op hen af. Wat Hij allemaal had gezegd. Wat Hij allemaal had gedaan. Ze begonnen zichzelf af te vragen: Wat is dat voor iemand? Wat wil Hij precies? Waar ben je aan toe, als je jezelf bij Hem aansluit? Hij werd het gesprek van de dag.

En toen ging Jezus de berg op, zocht daar een goede plek om te zitten en begon te preken. Dat is de bergrede. Het programma van de Here Jezus. Het programma van Gods Koninkrijk. We vinden het in de hoofdstukken vijf, zes en zeven van Matteüs als een samenvatting van alles wat Jezus in de dorpen en steden had verteld en uitgelegd. Dit is het verhaal, die Jezus in allerlei omstandigheden steeds herhaald heeft, met daarbij de oproep tot boete en bekering. Dit is de boodschap van de Middelaar, de Gezalfde Gods.

De bergrede heeft onder christenen een belangrijke plaats. Niet alle passages ervan zijn even bekend en geliefd. Veel uitspraken van de Here Jezus in de bergrede klinken heel radicaal. Maar ze komen uit de mond van de Heiland, die gekomen is om zondaren te redden! Je mag rustig zeggen, dat de bergrede de grondwet van Gods Koninkrijk vormt. Later zegt de Here Jezus: 'Maakt alle volken tot mijn discipelen en leert hen onderhouden, al wat Ik u geboden heb.' Wil je weten waar je aan toe bent als je christen bent of christen wordt? Verdiep je in de bergrede!

Welke plaats heeft de bergrede in jouw christen-zijn?

Zingen: Ld.328:1 – Ps.96:1 – 96:1

dinsdag 3 mei

LEZEN: Matteüs 5:3-10

Zalig. Matteüs 5:3,4,5,6,7,8,9,10

zaligspreking - gelukswens

De Here Jezus begint de bergrede met een serie van acht zaligsprekingen. Daarmee krijgt de bergrede een feestelijke opening. Zalig worden, het ware geluk vinden, wie wil dat nu niet? Tegelijk is de teleurstelling vaak groot. Veel mensen kunnen kleine momenten van geluk aanwijzen. Maar hebben ze het ware geluk gevonden? Aan de andere kant wordt ons een gelukkig leven geschetst als een geslaagd bestaan. Een leven waarbij je je goed voelt, tot ontplooiing komt en waardering ervaart. Maar ben je gelukkig als je verlangens, begeerten en behoeften bevredigd zijn? Echt geluk lijkt niet bereikbaar.

Des te feestelijker is het om de zaligsprekingen van de Here Jezus te horen. Dat woord 'Zalig die ...' komt steeds terug. Echt geluk bestaat wel degelijk. Het is geen sprookje, geen idealisme. Het ware geluk is te vinden. Als je luistert naar de Here Jezus. Als je je door Hem laat binnenbrengen in het Koninkrijk. Daarom begint de bergrede met zaligsprekingen. De Here Jezus richt zich met deze acht zaligsprekingen niet op verschillende groepen mensen. Hij schetst het profiel van ieder die het Koninkrijk binnengaat. Het zijn basiskenmerken van ieder die Hem wil volgen. Eigenschappen om naar te streven. Maar ook eigenschappen die je ontvangt. We zullen ze in de komende dagen overwegen.

De zaligsprekingen zijn best confronterend. De eigenschappen sluiten niet aan bij wat je van nature hebt. Daarom is wedergeboorte nodig. In Christus komt je al deze eigenschappen tegen. Vol verwondering mag een christen horen: Zo ziet God mij in Jezus Christus. En zo maakt God mij door de Heilige Geest. Tot een zaliggesproken mens.

Waar ligt voor jou de verleiding om het ware geluk buiten Christus te zoeken?

Zingen: Ps.63:2 – 63:2

woensdag 4 mei

nationale herdenkingsdag

LEZEN: Deuteronomium 24:17-22

Gij zult gedenken, dat gij in het land Egypte slaaf geweest zijt; daarom gebiedt ik u dit te doen. Deuteronomium 24:22

gedenken maakt verantwoordelijk

We onderbreken de serie dagstukjes over de zaligsprekingen vanwege de nationale herdenkingsdag vandaag. We herdenken vandaag de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog, zowel militairen als burgers. Er zijn in die oorlog zoveel mensen moedwillig omgebracht. Je schaamt je haast een mens te zijn. Heel veel (vaak jonge) mannen en vrouwen hebben hun leven gegeven voor de bevrijding. Dat maakt onze vrede en vrijheid tot een kostbaar geschenk.

Het herdenken zal op vele manieren vandaag woorden krijgen. Het blijft niet beperkt tot de Tweede Wereldoorlog. Steeds zal de lijn doorgetrokken worden naar de wereld vandaag.

Daarmee wordt het herdenken tot een echt gedenken: je staat er zelf niet buiten.

De Schrift gaat ons daarin voor. Het gedenken van de nood in het verleden maakt je verantwoordelijk voor de mensen in nood van vandaag. Voor de eerste hoorders van Deuteronomium was het ruim veertig jaar geleden. Vrijwel niemand had de onderdrukking in Egypte meegemaakt. Maar Mozes roept nadrukkelijk op om toch niet te vergeten hoe zwaar het geweest is. Als je je inleeft in de nood van toen, dan ben je bereid om ook de mens in nood te helpen. Als je niet kunt inleven, zie je andere mensen niet eens staan.

Ook vandaag zijn er mensen in nood. Mozes noemt de vreemdeling, de wees en de weduwe. U kunt daaraan andere groepen toevoegen: de gehandicapten, de bejaarden, de vluchtelingen, de dak- en thuislozen, de psychiatrische patienten, de gescheiden mensen enzovoort. Het is voluit schriftuurlijk als het gedenken vandaag uitmondt in een oproep om niet te discrimineren, maar royaal en sociaal ruimte te geven aan de medemens in nood.

Welke mensen in nood zie jij om je heen?

Zingen: Ps.77:4 – 77:7

donderdag 5 mei

bevrijdingsdag/hemelvaartsdag

LEZEN: Hebreeën 9:22-28

(Christus is binnengegaan) in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen. Hebreeën 9:25

bevrijding door hemelvaart

Zestig jaar vrijheid is iets om te vieren. In onze wereld spreekt vrijheid niet vanzelf. De geschiedenis leert dat zestig jaar vrijheid voor Europa een lange periode is. Toch wordt ook de vraag gesteld of onze vrijheid alleen aan de buitenkant zit, of ook een innerlijk vrijheid is. In de naam van de vrijheid kan immers ook losbandigheid en vrijblijvendheid verdedigd worden.

Vandaag vallen bevrijdingsdag en hemelvaartsdag samen. Dat geeft een bijzondere mogelijkheid om onze vrijheid in het licht van Christus te plaatsen. In de Hebreeënbrief wordt Christus' werk op een bijzondere manier beschreven. Zijn werk op aarde werd voltooid met het offer dat Hij bracht op Golgotha. Dat unieke offer heeft tweeërlei vrijheid gebracht. In de eerste plaats voor Christus, die zonder belemmering de hemel mocht binnengaan om daar zijn dienst als hogepriester te verrichten. Hij staat daarbij voor Gods aangezicht zelf. Dat is pas echte vrijheid!

In het verlengde daarvan ligt er ook grootste vrijheid voor allen die zich op de Here Jezus richten. Ook wij mogen het echte heiligdom binnenstappen tot voor Gods aangezicht. Dat doen we in het gebed. Dat zullen we ook mogen doen aan het eind van de tijd. De Hogepriester maakt dat voor ons mogelijk. Zoveel perspectief opent Hebreeën bij de hemelvaart van de Here Jezus.

Echte vrijheid is voor een mens de vrijheid om bij Gods troon te mogen komen. Het is een vrijheid die je niet zelf bevechten kunt. Het is een voorrecht die in alle omstandigheden van het leven een geestelijke vrijheid garandeert. Laten we bidden dat nog velen in Christus hun werkelijke vrijheid vinden.

Wat ervaar jij als bedreigend voor je geestelijke vrijheid?

Zingen: Ps.47:3 – 47:3

vrijdag 6 mei

LEZEN: Filippenzen 3:4-11

Zalig de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen. Matteüs 5:3

geestelijke bedelaars

We pakken de draad van de zaligsprekingen weer op. Zalig de armen van geest. Dat gaat over mij. Niet iets wat ik van mezelf ben, wel iets wat mij gevraagd wordt. Het is een houding die ik in Christus ontvang en waarin ik door de Heilige Geest groeien mag.

Met arme van geest gaat het niet om wat wij noemen 'geesteszwakke' mensen. De Here Jezus spreekt van een straatarme bedelaar op geestelijk gebied. Dat is iemand die van zichzelf niets heeft en bovendien de hand ophoudt om alles te vragen. Een arme van geest is een mens die God smeekt om genade. Iemand die zijn of haar totale armoede voor God beseft en alles bij God alleen zoekt. Iemand die zich voor God leegmaakt en het van genade verwacht. Het gaat om de 'nederige van geest', om de mens met 'een verbroken en verbrijzeld hart'.

Die houding is onmisbaar voor het binnengaan in het Koninkrijk. Je leert dat niet in onze wereld. Hier worden immers onafhankelijkheid en zelfbewustheid gewaardeerd. In de relatie tot God ligt daarin het risico van zelfgenoegzaamheid en hoogmoed. Paulus moest leren om alles los te laten wat waarde had voor de mensen. Dat leert een mens ook niet van zichzelf. Wij willen alles immers zelf vasthouden en controleren. Voor Gods Koninkrijk kan dat niet. Daarmee wordt ons de weg naar de Here Jezus zelf gewezen. We hoeven het niet zelf te doen, we mogen het van Hem verwachten. Maar dan ook werkelijk als geestelijk bedelaar: een mens die smeekt om Gods genade, in het vertrouwen dat Christus voor die genade garant staat.

Wanneer heb jij je voor het laatst voor de Here werkelijk verootmoedigd?

Zingen: Ps.51:6 – 51:9

zaterdag 7 mei

LEZEN: 2 Korintiërs 7:8-13

Zalig die treuren, want zij zullen vertroost worden. Matteüs 5:4

heilzame droefheid

Wij zijn geneigd om te zeggen: Zalig de vrolijke en optimistische mensen. Maar Jezus sluit niet aan op onze neiging. Voor het binnengaan in het Koninkrijk en het vinden van werkelijke troost, is een andere route nodig. Bij die route hoort droefheid.

Het gaat niet om droefheid omdat je succes en voorspoed in je leven mist. Het gaat ook niet om droefheid vanwege verdriet en verlies in je leven. Het gaat om geestelijke rouw, die niet haaks staat op blijdschap en gezelligheid, maar wel een diepgang geeft aan het leven.

De Here Jezus bedoelt het treuren, dat altijd het tweelingzusje is van echte bekering. Deze droefheid hangt samen met het ontdekken van zonde. Je ziet de zonden in je eigen leven, fouten en tekorten. Je merkt dat zonde voortkomt uit jezelf. Je voelt je machteloos als je ziet hoeveel mensen verstrikt zijn in het kwaad. Je weet je medeschuldig aan problemen in de wereld waar je niets aan kunt doen. Je ervaart pijn om de gebrokenheid van Gods goede schepping en om het lijden, waar ieder mens een portie van te dragen krijgt.

De mensheid heeft al dat lijden aan zichzelf te wijten. Zonde is elke keer opnieuw een kwaad en brengt afstand tot God. Echte troost kan alleen geboden worden als het lijden serieus genomen wordt. Daarom roept Jezus ons tot droefheid. Geen somberheid, maar wel blijvende pijn vanwege de zonde. Dat kun je alleen zien als je er met de Here Jezus naar kijkt. Dan ontstaat de heilzame droefheid, die christelijke ernst geeft aan je leven en die ruimte maakt voor de christelijke troost.

Hoe laat je droefheid toe zonder neerslachtig te worden?

Zingen: Ps.86:2 – 86:3

zondag 8 mei

LEZEN: Numeri 12:1-9

Zalig die zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. Matteüs 5:5

geestelijke mildheid

Mildheid is een mooie vertaling van zachtmoedigheid. Het roept het beeld op van een mens die er niet op uit is om zichzelf te bewijzen. Van Mozes wordt gezegd dat hij zachtmoediger was dan enig mens op aarde. Dat blijkt heel mooi tijdens de aanval op zijn positie. Hij had kennelijk geen enkele neiging om zijn leidersplaats te bevechten. Hij had niet de behoefte om zichzelf te laten gelden, zelfs niet tegenover de venijnige aanval van Aäron en Mirjam. Dat is geestelijke mildheid.

Zulke zachtmoedigheid prijst de Here Jezus aan. Sterker nog, het is een belangrijk kenmerk voor wie het Koninkrijk wil binnengaan. Het is mildheid die de Heilige Geest werkt. Het betekent dat je geen behoefte meer hebt om jezelf te laten gelden voor God. Door de ootmoed en de droefheid over zonde heb je de ambitie verloren om je eigen geluk te bevechten. Wie de macht over zijn leven uit handen geeft, die heeft deze geestelijke mildheid geleerd. Dan vind je het ook niet erg meer, om op je fouten en tekorten gewezen te worden. Want je hoeft jezelf niet groot te houden. Dat besef werkt heel ontspannend. Het geeft ook veel ruimte om ook mild naar een ander te zijn.

Zachtmoedigheid: je hebt geen behoefte meer om jezelf te laten gelden. Je hoeft niet meer te vechten voor je eer en geluk. Verlang je daarnaar zoveel mildheid? Let dan op de Here Jezus, die zachtmoedig was en zachtmoedig maakt. Luister naar zijn toezegging: je hoeft het geluk niet te verwerven, je zult het beërven. Je ontvangt het, zonder er iets voor te doen.

Hoe staat het met jou geldingsdrang tegenover God en mensen?

Zingen: Ps.119:12 – 119:18

maandag 9 mei

LEZEN: Psalm 63

Zalig die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Matteüs 5:6

verlangen naar verlossing

Met de vierde zaligspreking legt de Here Jezus ons een sterk verlangen in het hart. Daarmee krijgt het profiel van de christen nu ook beweging. Na de afbraak van de oude mens (ootmoed, droefheid en loslaten van je ego) komt er ruimte voor de weg ten goede: Het verlangen naar werkelijke verlossing.

Honger en dorst zijn hele sterke drijvers. Het kan mensen tot vreemde dingen brengen. De Here Jezus koppelt zo'n sterk verlangen aan gerechtigheid. Zo helpt Hij ons om onze ambitie op het juiste doel te richten. Niet geluk of welvaart, niet genot of plezier, maar laat gerechtigheid het doel van je zoeken zijn.

Gerechtigheid is hier niet in de eerste plaats een mooi woord voor eerlijke verhoudingen tussen mensen en volken. Het gaat in de vierde zaligspreking om het verlangen om vrij te zijn van alle vormen van zonde. Het verlangen om in een rechte verhouding tegenover God te staan. Daarbij hoort het verlangen om vrij te worden van de macht van het kwaad, waarin je in deze wereld verstrikt blijft. Het verlangen bovendien om niet meer tot het verkeerde geneigd te zijn. Een christen verlangt met hart en ziel daarvan verlost te zijn. Omdat je in het dagelijks leven Christus wilt volgen en een zoon of dochter van God wilt zijn.

Dat verlangen legt de Here Jezus in ons hart. Je leert dit verlangen vanuit de eerdere stappen in de geestelijke route van de zaligsprekingen. De belofte motiveert, dat je in Gods Koninkrijk 'verzadigd zult worden'. De woorden die daar in Ps.63 aan gewijd worden, roepen het verlangen op. Het verlangen dat alleen bij God vervuld wordt.

Hoe zit het met jouw 'honger en dorst'?

Zingen: Ps.63:1 – 63:1

dinsdag 10 mei

LEZEN: Matteus 25:34-40

Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden. Matteüs 5:7

barmhartigheid – doen!

Wie in de sport iets wil bereiken, moet een trainingsprogramma volgen. Zo'n programma is doordacht opgebouwd, waarbij de oefeningen een verantwoorde volgorde kennen. De zaligsprekingen van de Here Jezus kun je zien als een trainingsprogramma. Hij schetst de route naar Gods Koninkrijk. Het is geen route die je zelf kunt afleggen. Het is wel de weg die de Here met de zijnen gaat. Zó worden het doelen waaraan je mag werken.

Zalig de barmhartigen. Daarmee komt de praktijk van het dagelijks leven in beeld.

Barmhartigheid is meer dan een gevoel van bewogenheid. Het is niet alleen een warm hart, maar ook een actieve hand. Je hebt niet alleen een open oor voor een mens in nood, maar je durft ook vuile handen te maken om daadwerkelijk te helpen. Barmhartig is de mens, die de zondaar liefheeft. De Here Jezus heeft heel duidelijk gemaakt dat niemand die barmhartigheid mag missen.

Wij houden altijd het risico dat we zelf hard aan het werk willen met goede werken. Dat mag best, maar de Here Jezus leert ons wel een stap verder te gaan. Bij 'barmhartigen' gaat het niet meer om daden, maar om karakter en persoon. Goede daden komen van binnenuit. Je probeert niet meer je christen-zijn te beheersen, maar het christen-zijn neemt jou in beslag. Dat leer je niet van jezelf, maar alleen als je let op de Barmhartige, God de Vader en zijn Zoon. Als je je hart aan Jezus hebt gegeven, dan gaat je hart ook open voor een ander. Onze wereld heeft het zo nodig. Je mag het biddend zoeken en zult het tot je verbazing ontvangen.

Voor welke mens in nood zou jij er kunnen zijn?

Zingen: Ps.112:3 – 112:3

woensdag 11 mei

LEZEN: 1 Johannes 3:1-8

Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien. Matteüs 5:8

zuiver naar God en mensen

Met deze zaligspreking beschrijft Jezus het belangrijkste en mooiste wonder van het geloof: Het zien van God zelf. Wat je daaronder moet verstaan, blijft moeilijk te omschrijven. Het is niet God letterlijk zien. Dat kan geen mens. Het gaat hier om een werkelijk kennen van God. Een kennen dat tegelijk een ervaren is van Gods aanwezigheid. God zien, dat betekent ook dat je leeft voor zijn ogen, in de voortdurende vreugde en vrede die dat geeft. 'God zien' is daarmee een prachtige aanduiding van het heil dat Christus geeft.

De Here Jezus koppelt dat zien van God aan de reinheid van ons hart. Als je je eigen hart een beetje kent, dan zul dat niet zuiver en heilig noemen. Integendeel, juist je hart is een broedplaats van allerlei onreinheid en zonde. Aan de buitenkant kun je het nog wel eens netjes houden, maar de binnenkant van je leven ziet bijna niemand. Vaak durf je zelf niet eens in de donkere hoeken van je hart te kijken. Onzuiverheid van gevoelens en gedachten werkt altijd door in de manier waarop je met anderen omgaat.

De Here Jezus spreekt de reinen van hart zalig. Die zuivering van je hart krijg je zelf niet voor elkaar. Wie probeert zichzelf te reinigen, zal tot de ontdekking komen, dat het er alleen maar slechter op wordt. Je hart wordt zuiver, als de Heilige Geest er zijn intrek neemt. Hij maakt je aan Christus gelijk. Je leven wordt verzoend. Je leert ook zelf de heiligheid te zoeken. Je bedoelingen met anderen raken gezuiverd. Zo zul je steeds meer ervaren dat je voor Gods ogen leven mag.

'Zij zullen God zien'. Wat trekt jou daarin aan?

Zingen: Ps.86:4 – 86:6

donderdag 12 mei

LEZEN: Romeinen 12:9-21

Zalig de vreedstichters, wat zij zullen kinderen Gods genoemd worden. Matteüs 5:9

vreedzaam - niet soft

Vredestichters zijn waardevolle mensen. Sommige mensen hebben er slag van om dreigende conflicten af te wenden. Ze kunnen goed luisteren, ze durven te bemiddelen en zo worden ruzies bijgelegd en problemen opgelost. Het zijn mensen die rust brengen en warmte uitstralen. Het is fijn om bij hen in de buurt te zijn. Zij zijn als 'kinderen Gods' voor hun omgeving. Zo zullen we worden erkend.

De Here Jezus typeert Gods kinderen als vreedstichters. Ook dat is een christen: iemand die een meningsverschil niet opblaast, maar kan relativiseren. Iemand die niet zichzelf op de voorgrond zet, maar op de winst voor allen gericht is. Denk niet dat een vreedstichter een pacifist is. Denk niet dat een christen conflicten moet mijden. Voor het bereiken van echte vrede is soms een stevige confrontatie nodig. Een confrontatie die de weg opent naar oplossing en herstel. Vredestichten is geen werk voor softe mensen, maar voor christenen. Vrede ontstaat niet als mensen onrecht slikken, maar als mensen hun problemen oplossen. De wereld schreeuwt om vreedstichters.

In de lijst zaligsprekingen is vredestichten een bewijs dat een mens de echte geloofshouding heeft begrepen. In ootmoed en vertrouwen wordt de liefde voor de naaste geboren. Dat kan niet missen. Daarmee heeft Jezus ook de weg gewezen om een vreedstichters te worden.

Vrede stichten begint bij vrede gevonden hebben. Vrede, omdat de zonde is verwijderd in Christus. Vrede, omdat Gods recht het garandeert. Wie die vrede kent, die leert de vrede liefhebben. En wie de vrede liefheeft, die leert de vrede bewaren en bewerken. In navolging van de Vredevorst. In de praktijk zal blijken hoe je bent.

Mag de Geest jou leren een vreedstichter te worden?

Zingen: Ps.122:3 – 122:3

vrijdag 13 mei

LEZEN: Kolossenzen 1:24-29

Zalig de vervolgd om der gerechtigheid wil, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.
Matteüs 5:10

blij in de strijd

Het blijft raar dat je gelukgewenst wordt als er problemen ontstaan. Het lijkt wel of er niets mooiers is dan vervolging omdat je christen bent. Hoort dat er nu persé bij? Moet je dat zoeken, wil een echte christen zijn?

Jezus zegt niet dat je tegenwerking en spot moet zoeken. Hij zegt wel, dat vervolging bij de gerechtigheid hoort. Het binnengaan in het hemelrijk heeft consequenties voor het leven op aarde. Je hoeft niet heel fanatiek te doen. Je hoeft niet moeilijk en principieel te doen. Je kunt om heel veel redenen bespot en vervolgd worden in onze wereld. Maar zaliggesproken word je, wanneer je lijdt omdat je Christus kent. Dan is de vervolging niet vanwege je gedrag of handelen, maar omdat je op Christus gaat lijken en dus anders wordt. Als jouw Meester uitgestoten en vermoord werd, zou jij dan daar niets van merken? Het is niet alleen de wereld. Ook mensen die zich christen noemen verdragen niet altijd het ware geloof.

Ondertussen betekent ook deze zaligspreking dat we ons beeld misschien moeten bijstellen. Niet iedereen gaat voor Christus met applaus op de knieën. Geloven betekent niet dat je levensweg voorspoed en harmonie brengt. De volmaakte christen is niet degene die door iedereen geprezen wordt.

Vervolging betekent wel dat er iets geraakt is. De strijd die ontstaat bewijst dat je bij de Here Jezus aan het goede adres bent. Het is de laatste van de acht zaligsprekingen. Je ziet dat de bazuin aan de mond gezet wordt. De overwinning is zeker. Voor wie de weg naar het Koninkrijk gaat volgens de route van Jezus, geleid en veranderd door zijn Geest.

Waarin ervaar jij weerstand tegen Christus?

Zingen: Ps.21:4 – 21:8

zaterdag 14 mei

LEZEN: Matteüs 7:24-29

Een ieder nu, die deze mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man.
Matteüs 7:24

onderwijs voor het leven

In de afgelopen periode hebben we de acht zaligsprekingen stuk voor stuk overdacht. Daarmee opent Hij de bergrede, de grondwet van het Koninkrijk. Het is een feestelijke opening met de herhaalde gelukswens. Het is tegelijk een confronterende opening. Je komt jezelf tegen. In de zaligsprekingen schetst Jezus het profiel van de mens die het Koninkrijk binnengaat. Het zijn doelen voor een christen om aan te werken. Maar tegelijk voldoet niemand van zichzelf aan dit profiel. Stuk voor stuk drijven de zaligsprekingen ons naar Christus zelf. Tot je verwondering zegt God dan: In Christus zie ik je zo en heet ik je welkom in het Koninkrijk. Tot je verbazing merk je dat de Geest je vormt naar dat profiel. Je leven groeit in de wortels en in de bloei.

Jezus sluit de bergrede af met een extra streep onder het onderwijs. Je kunt alles voor kennisgeving aannemen. Zoals je alle woorden in de kerk voor kennisgeving kunt aannemen. Denk niet dat je dan Christus kent. Want je hart blijft er buiten en je leven komt niet in beeld. Zo verspeel je de toegang tot het Koninkrijk.

Hoe je christen-zijn er in de praktijk uitziet, wordt niet in detail voorgeschreven. Wel wordt het fundament gelegd: de woorden van de Here Jezus horen, aanvaarden en doen. Wie dat biddend doet, die verankert het leven tot op de enige Rots die standhoudt: Christus zelf. Uiteindelijk is dat de enige verzekering tegen de regen, stormen en winden van het leven en van het oordeel. In Christus is een mens veilig. Want in Hem mag je het Koninkrijk binnengaan en leven. Nu al en voor eeuwig.

Hoe diep heb jij gegraven voor jouw fundament?

Zingen: Ps.16:4 – 16:4